

Obsah

1. Úvod do problematiky praxí v tělesné výchově a sportu (Tilinger)	7
2. Praxe a jejich začlenění do plánu studia na UK FTVS (Tilinger)	9
3. Odborná praxe v tělovýchově I (Perič, Tilinger, Kovář, Suchý)	11
4. Pedagogická praxe ve škole I (Fialová, Tilinger)	18
5. Všeobecné informace a pokyny k odborným a pedagogickým praxím (Tilinger)	25
6. Odborná praxe v tělovýchově II (Tilinger, Kovář, Lejčarová)	27
7. Odborná praxe v tělovýchově III (Tilinger, Kovář)	32
8. Pedagogické praxe ve škole II a III (Tilinger, Kovář, Lejčarová)	37
9. Odborné a pedagogické praxe v kombinovaném studiu (KS) oboru tělesná výchova a sport (Tilinger, Kovář)	44
10. Odborné a pedagogické praxe v kombinovaném studiu (KS) oboru tělesná a pracovní výchova zdravotně postižených (TaPvZdP) (Lejčarová, Tilinger)	47
11. Než nastoupíme na praxi (Tilinger)	55
12. Literatura (Tilinger)	58
Přílohy (Tilinger, Kovář, Lejčarová, Perič)	59

Hospitace. Podle Mjela Česká encyklopedie (1983) je hospitace návštěva vyučovací hodiny, přednášky apod. za účelem poznání stavu a úrovně výchovně vzdělávací práce a výměny pedagogických zkušeností. Slouží k bližšímu poznání práce spolupracího jevu. Obdobně vysvětluje hospitaci Encyklopedie Didakt (1999) („návštěva ve vyučovací hodině za účelem zjištění kvality výuky nebo získání zkušeností“).

Hospitace je tedy možná charakterizovat jako formu získávání informací o práci a jejích metodách, organizaci a pracovních výsledcích a jednotlivých pedagogů (i kolektivu pedagogů) a možnost získávání zkušeností hospitujícího učte z hlediska potřeb pedagogického řízení výchovně vzdělávací práce. Jejimi základními prostředky jsou pozorování a rozhovory. Hospitace může být také chápána jako prostředek pedagogické diagnostiky.

Praxe je Klímekem (1983) vymezena jako provádění určitého výkonu nebo činnosti v určitém oboru jako cvičení pro nabývání zkušeností pro zanedání, nebo také jako zkušenost, učební, zvládnutí. Lze říci, že to je učební cvičení, aktivita, směřující ke zvládnutí dovedností, činností, vzorové chování, transformace teoretických vědomí do praktických profesních aktivit.

Odbornou (neboť i pracovní) praxí je v návaznosti na obecnou charakteristiku možno chápat jako aktivitu směřující ke zvládnutí klíčových kompetencí pedagoga – profesních činností, dovedností, návyků, ovocení a vzorové chování a jednání ve zvoleném oboru.

Odbornou praxí v tělovýchově rozumíme rozmanité aktivity směřující ke rozvoji klíčových kompetencí, spojených s přípravou, realizováním, řízením a evaluačním pedagogického procesu, profesního chování a jednání tělovýchovného, resp. sportovního pedagoga (trénér, cvičitel, instruktor, masáže...), spojených s realizací pedagogického procesu v konkrétní oblasti tělovýchovy. Odbornou praxí v tělovýchově chápeme tedy všechny práce spojené s profesní přípravou tělovýchovného – sportovního odborníka.